

Ciało, Dusza i Duch

Dokąd idą, gdy umrzesz?

Autorzy: Randolph Dunn i Joe Mckinney

Rozdział 1

Co się dzieje z ciałem, duszą i duchem?

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia była bez formy i pusta.”(Księga Rodzaju 1:2) „I rzekł Bóg: «Niech zbiorą się wody pod niebem w jedno miejsce i niech się ukaże suchy ląd». I tak było, Bóg nazwał suchy ląd Ziemią.” (Rodzaju 1:9-10) „I rzekł Bóg: Niech ziemia wyda istoty żyjące według swego rodzaju: bydło i zwierzęta pełzające oraz zwierzęta ziemskie według ich rodzaju. I tak się stało”. (Rodzaju 1:24)

Następnie Bóg stworzył człowieka, istotę fizyczną i wieczną na swoje podobieństwo miłości, sprawiedliwości, pokoju i miłosierdzia. Następnie powiedział Adamowi i Ewie, aby dbali o miejsce, na którym został umieszczony, aby byli płodni i rozmnażali się oraz aby nie jedli z drzewa poznania dobra i zła. Ale zgrzeszyli, gdy poddali się swoim pragnieniom i nie posłuchali, jedząc z drzewa. To nieposłuszeństwo spowodowało śmierć fizyczną i wieczną. Dotyczy to wszystkich ludzi, gdyż „wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej”. (Rz 3:23)

Bożym pragnieniem jest, aby wszyscy ludzie zmienili swój grzeszny tryb życia, obmyli się i oczyścili krwią Chrystusa, przynosząc przebaczenie grzechów, aby mogli pojednać się z Bogiem. Aby tego dokonać, należało złożyć akceptowalną ofiarę za grzech. Jezus z Nazaretu, Bóg w ludzkiej postaci, który złożył swoje bezgrzeszne ciało jako jedyną i doskonałą ofiarę za grzech za każdego, kto pokłada wiarę i ufność w Chrystusie przez posłuszeństwo, będąc pogrzebanym w Jego śmierci, wskrzesił nową istotę duchową, włożył w Kościoła Chrystusowego i otrzymał w darze Ducha Świętego. Następnie ci, którzy są w Chrystusie, mają wzrastać i dojrzewać na podobieństwo Boże – miłość, wierność, pokój, miłosierdzie, prawdę – poprzez trwanie w Słowie Chrystusa i życie zgodnie z Jego wolą.

Jeślici, którzy są w Chrystusie, pozostają wierni, ich przeznaczeniem jest życie wieczne z Bogiem, Chrystusem, Duchem Świętym i innymi, usprawiedliwionymi przez krew Chrystusa. Jednakże przeznaczeniem zbuntowanych, niewiernych i zatwardziałych jest wieczna śmierć wraz z diabłem.

Ludzie tacy jak Hiob często pytają, co dzieje się po śmierci fizycznej; „Jeśli człowiek umrze, czy ożyje ponownie?” (Hioba 14:14)

Zanim przejdziemy do pytania: „Jeśli człowiek umrze, czy ożyje ponownie?”, warto zapoznać się z definicjami słów użytych w tym opracowaniu i przeglądem istnienia człowieka od początków.

CIAŁO– Ciało jest widzialnym i fizycznym człowiekiem – częścią człowieka z krwi i kości.

„Wtedy Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza dech życia, i człowiek stał się istotą żywą.”(Rodzaju 2:7-8)

„Twoje ręce mnie ukształtowały i stworzyły, a teraz całkowicie mnie zniszczyłeś. Pamiętaj, że uczyniłeś mnie jak glinę; i czy obrócisz mnie w proch?”(Hioba 10:8-9)

„Bo to, co spotyka synów ludzkich, zdarza się także zwierzętom; spotyka ich jedno: jak umiera jedno, umiera i drugie. Zaprawdę, wszyscy mają jedno tchnienie; człowiek nie ma przewagi nad zwierzętami, bo wszystko jest marnością. Wszyscy idą na jedno miejsce: wszyscy powstają z prochu i wszyscy do prochu wracają. Kto zna ducha synów człowieczych, który wznosi się...?”(Kaznodziei 3:19-21)

ŚMIERĆ– Jest ustaniem funkcjonowania serca, płuc, mózgu itp. ciała fizycznego.

W relacji o potopie napisano: „Wszystko na suchym lądzie, w którego nozdrzach był dech życia, wymarło”. (Rodzaju 7:22)

„Ciało bez ducha jest martwe”.(Jakuba 2:26)

„I jak postanowione jest człowiekowi raz umrzeć, a potem sąd, tak i Chrystus, raz ofiarowany na zgładzenie grzechów wielu, drugi raz ukaze się nie po to, aby rozprawić się z grzechem, ale aby zbawić tych, którzy są czekam na niego z niecierpliwością.”(Hebrajczyków 9:27-38)

Komentarz: Ciało człowieka było martwą formą brudu, dopóki Bóg nie tchnął w to ciało życia i nie dał człowiekowi duszy i ducha.

GRÓB -Grób znajduje się wszędzie tam, gdzie pozostawiono lub złożono martwe ciało fizyczne – w oceanie, na pustyni, w grobowcu lub gdziekolwiek, co oznacza ostatnie szczątki.

Hades –Hades pochodzi od hebrajskiego słowa sheol i greckich słów Aidos lub hadou oznaczających siedzibę dusz zmarłych fizycznie – niewidzialny lub niewidzialny świat wiecznych dusz tych, którzy umarli fizycznie.

Komentarz: Niektóre Biblie błędnie tłumaczą Aidos i Hadou jako „piekło”. Ale piekło nazywa się geénnee – miejsce zarezerwowane dla diabła. To błędne tłumaczenie spowodowało wiele zamieszania.

„Był pewien człowiek bogaty, ubrany w purpurę i białoróż, który codziennie hucznie ucztował. A u jego bramy leżał biedny człowiek imieniem Łazarz, pokryty wrzodami, który chciał się nakarmić tym, co spadło ze stołu bogacza. Co więcej, nawet psy przychodziły i lizały jego wrzody. Biedny człowiek umarł i został przeniesiony przez aniołów na bok Abrahama. Bogacz także umarł i został pochowany, a w Hadesie w mękach podniósł swoje oczy i ujrzał w oddali Abrahama i Łazarza u jego boku”.(Łukasz 16:19-23)

Komentarz: Hades ma rajska stronę dla sprawiedliwych dusz i mękę dla tych, którzy odmawiają posłuszeństwa Bogu, zbuntowanych, niewiernych i niegodziwych.

PIEKŁO– Hebrajskie słowo *geénnee* pierwotnie oznaczało miejsce, gdzie bałwochwalcy Żydzi palili żywca swoje dzieci w ramach oddawania czci bogom Molochowi i Baalowi. Po wygnaniu babilońskim dolina ta stała się miejskim wysypiskiem śmieci i stale płonął ogień. Zaczęło oznaczać piekło, wieczne miejsce niegodziwców, przeciwieństwo nieba. [Słownik biblijny Eastona, PC Study Bible autorstwa Biblesoft]

DUSZA– Greckie słowo *psiche* oznacza wieczną istotę człowieka, jego świadomość sumienia, daną człowiekowi, gdy Bóg tchnął w niego życie. Często nazywa się to sercem lub jego wewnętrzną istotą.

„Nie gaście ognia Ducha; nie traktujcie proroctw z pogardą. Przetestuj wszystko. Trzymaj się dobra. Unikaj wszelkiego zła. Niech sam Bóg, Bóg pokoju, uświęci was na wskroś. Niech wasz całego ducha, duszę i ciało bądźcie nienaganni na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa. Wierny jest Ten, który Cię powołuje i On to uczyni.” (1 Tesaloniczan 5:19-24)

Mateusz zapisuje słowa Jezusa: „Nie bójcie się tych, którzy chcą zabić wasze ciało; nie mogą dotknąć twojej duszy. Bójcie się tylko Boga, który może zatracić waszą duszę i ciało w piekło (*geénnee*, a nie greckie słowo *hadou* Hades).” (Mateusza 10:28)

DUCH -Hebrajskie słowo *neshamah* i greckie słowo *pneuma* odnoszą się do ducha człowieka, stworzonego w nim przez Boga, który powraca do Boga po śmierci człowieka. „Proch (ciało) wraca do ziemi, z której powstał, a duch powraca do Boga, który go dał”. (Kaznodziei 12:7)

Do chrześcijan w Rzymie Paweł napisał: „Sam Duch świadczy wraz z duchem naszym, że jesteśmy dziećmi Bożymi”. [...] „Duch pomaga nam w naszej słabości. Nie wiemy, o co powinniśmy się modlić, ale sam Duch wstawia się za nami w westchnieniach, których nie da się wyrazić słowami. A Ten, który bada serca nasze, zna zamysł Ducha, gdyż Duch wstawia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą.” (Rzymian 8:16; 26-27)

Komentarz: „Duch” przypisywany Bogu jest na ogół tłumaczony jako Duch Boży, Duch Chrystusowy, Duch Święty lub Duch sprawiedliwy.

Komentarz: Aramejskie słowo ruwach przetłumaczone jako „duch” odnosi się do oddychających życiem zwierząt, w tym człowieka.

Rozdział 2.

Czas, gdy Chrystus był na ziemi.

„Anioł Pański ukazał mu się we śnie [Józefowi] i powiedział: «Józefie, synu Dawida, nie bój się przyjąć Marii, swojej żony, bo to, co się w niej poczęło, pochodzi z Ducha Świętego. Ona urodzi syna i nadasz mu imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów.» (Mt 1,21-22).

Komentarz: Jezus zbawia „swój lud” NIE WSZYSTKICH ludzi.

Apostoł Jan napisał: „Następnego dnia on (Jan, chrzciciel) ujrzał Jezusa zbliżającego się do niego i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata»” (Jana 1:29).

„*Tak jest napisane, że Chrystus miał ponieść śmierć (przez ukrzyżowanie), a trzeciego dnia zmartwychwstać i aby w imię Jego głoszono wszystkim narodom (Żydom i poganom), poczynawszy od Jerozolimy, pokutę i odpuszczenie grzechów.*” (Łukasz 24:46-47).

Komentarz: Niektórzy twierdzą, że po śmierci wszyscy ludzie pójdą do Nieba. Gdyby to była prawda, to głoszenie „pokuty i odpuszczenia” grzechów nie byłoby konieczne.

Jezus mu odpowiedział: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie”. (Jana 14:6-7).

”*W nim (Chrystusie) mamy odkupienie przez jego krew, odpuszczenie naszych win, według bogactwa jego łaski.* (Efezjan 1:7).

Krótko przed swoim ukrzyżowaniem Jezus powiedział swoim uczniom: „Opuszcę Ojca i przyszedłem na świat. Teraz opuszczam świat i wracam do Ojca”. (Jana 16:28).

Komentarz: Ale najpierw Jezus musi wypełnić cel, dla którego zstąpił z nieba. Baranek Boży musi ofiarować się Bogu jako ofiara pokutna, gdy na krzyżu niósł grzechy człowieka na swoim ciele”. (2 Piotra 2:24).

”*On sam (Chrystus) w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy umarli dla grzechów i żyli dla sprawiedliwości; Jego ranami zostaliście uzdrowieni.* (1 Piotra 2:24).

Jezus powiedział do łotra ukrzyżowanego razem z Nim: „Zaprawdę powiadam ci, dziś będziesz ze mną w raju”. (Łukasz 23:43).

W dziewiątej godzinie, tuż przed śmiercią, Jezus poczuł się opuszczony przez Boga, wołając: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścić?” (Mateusza 27:26).

Następnie Duch Chrystusa „poszedł i głosił (greckie słowo kerusso – oznaczające zwiastowanie, głoszenie, głoszenie) duchom będącym w więzieniu, ponieważ poprzednio nie były posłuszne”. (1 Piotra 3:19-20).

Komentarz: Biblia milczy na temat treści Jego orędzia. Jezus mógł ogłosić mieszkańcom Raju, że ich grzechy zostały teraz przebaczone, ponieważ została złożona doskonała ofiara odkupieńcza.

Coś radykalnie się zmieniło, gdy Jezus wstąpił z powrotem do Ojca. Przeniósł Raj i wszystkie znajdujące się w nim dusze do Nieba. „Gdy wstąpił na wysokość, poprowadził zastęp jeńców i rozdawał ludziom dary”. (Efezjan 4:8).

Komentarz: „Zastępy jeńców” prawych dusz przetrzymywanych w raju zostały oczyszczone, otrzymały przebaczenie i zostały wzięte do nieba wraz z Jezusem. Dusze pozostałe po stronie Udręki Hadesu czekają na Dzień Sądu.

Rozdział 3.

Czas po powrocie Chrystusa do Boga.

Jezus obiecał: „Zbuduję mój Kościół (Chrystusowy), a bramy Hadesu go nie przemogą”. (Mateusza 16:18).

Komentarz: „Kościół Chrystusowy” nie jest budynkiem, świątynią ani sanktuarium, ale ciałem grzeszników, którym przebaczone, i którzy zostali usprawiedliwieni przez krew Chrystusa.

Komentarz: Bramą lub wejściem do Hadesu jest śmierć, władza szatana nad człowiekiem. Ponieważ śmierć nie zapanuje nad kościołem Chrystusowym, zatem ci w Jego królestwie, którzy umrą po zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Chrystusa, nie będą przetrzymywani w niewoli w Hadesie.

Komentarz: Bezbożni pozostają w Hadesie, więzieniu, w którym przebywają dusze tych, którym nie przebaczone, aż do powrotu Chrystusa.

Paweł pragnął:

„Odejść i być z Chrystusem”. (Filipian 1:23).

„Dlatego zawsze jesteśmy ufni i wiemy, że dopóki jesteśmy w ciele, jesteśmy z dala od Pana. Żyjemy wiarą, a nie widzeniem. Mówię, że jesteśmy ufni i wolelibyśmy być z dala od ciała i zamieszkać z Panem”.(Koryntian 5:6-8).

„Albowiem Bóg nie przeznaczył nas na to, abyśmy cierpieli gniew(wieczne męki), ale aby otrzymać zbawienie przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Umarł za nas, abyśmy niezależnie od tego, czy czuwamy (żyjemy), czy śpimy (umarli), my (ci w Chrystusie) możemy żyć razem z Nim. Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich, tak jak to czynicie”. (1 Tesaloniczan 5:9-11).

Komentarz: Wszystko to zgadza się z pragnieniem Pawła. Jego nadzieją po śmierci nie było pójście do Hadesu, gdzie nie można już znaleźć Jezusa, ale udanie się do Nieba, aby być z Chrystusem.

„A gdy otworzył piątą pieczęć, ujrzałem pod ołtarzem dusze zabitych z powodu słowa Bożego i świadectwa, jakie złożyli”.(Objawienie 6:9).

„Przyszedł inny anioł, który miał złotą kadzielnicę, i stanął przy ołtarzu. Dano mu wiele kadzidła, aby mógł je ofiarować wraz z modlitwami wszystkich świętych na złotym ołtarzu przed tronem”.(Objawienie 8:3).

Komentarz: W piątej pieczęci Objawienia 6:9 Jan widział dusze umęczonych chrześcijan, którzy byli pod ołtarzem, a ołtarz ten znajdował się przed tronem Bożym w niebie. Zatem męczennicy nie byli w Hadesie, ale w niebie.

„Jezus jej odpowiedział: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem». Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie; a kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki. Czy w to wierzysz?”(Jana 11:25-26).

Komentarz: Jezus obiecał, że ci, którzy żyją i wierzą, mają wiarę i zaufanie do Niego, nigdy nie umrą. Chociaż ich ciała fizyczne przestały działać i trzeba je wyrzucić, ich dusze są wieczne i idą bezpośrednio do rajskiej części Nieba, aby być z Chrystusem, który oświadczył: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem”. (Jana 14:6).

„Wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, dlatego wierzymy, że Bóg przyprowadzi z Jezusem tych, którzy w Nim zasnęli”.(1 Tesaloniczan 4:14)

Komentarz: Dusze chrześcijan, kiedy umrą ich ciała fizyczne, udają się do Jezusa do Raju w Niebie, gdzie pozostaną aż do Jego powrotu, Drugiego Przyjścia. Ponieważ dusze zbawionych są w niebie, logiczne jest, że będą z Nim, kiedy powróci.

„Znam człowieka w Chrystusie, który czternaście lat temu został porwany aż do trzeciego nieba. Czy to było w ciele, czy poza ciałem, nie wiem – Bóg wie. I wiem, że ten człowiek – czy w ciele, czy poza ciałem, nie wiem, ale Bóg wie, został porwany do raju. Słyszał niewypowiedziane rzeczy; rzeczy, o których człowiekowi nie wolno mówić”.(2 Koryntian 12:2-4).

Komentarz: Paweł został porwany do Trzeciego Nieba, nieba celestialnego, siedziby Boga i Raju, gdzie Chrystus go pouczył, zatem raj znajdował się w Niebie, a nie w Hadesie, wkrótce po wniebowstąpieniu Chrystusa.

Komentarz: Dla Żydów pierwsze niebo oznaczało atmosferę (niebiosy powietrzne), drugie niebo oznaczało przestrzeń kosmiczną (niebiosy gwiazdne), a „trzecie niebo” było miejscem zamieszkania Boga.

„Gdy to usłyszeli, rozgniewali się i zgrzytali na niego zębami. Szczepan jednak, pełen Ducha Świętego, spojrzął w niebo i ujrzał chwałę Bożą oraz Jezusa stojącego po prawicy Bożej. „Oto” – powiedział – „widzę niebo otwarte i Syna Człowieczego stojącego po prawicy Boga”. Na to zatkali sobie uszy i krzyżąc na cały głos, rzucili się na niego wszyscy, wywlekli go za miasto i zaczęli go kamienować. Tymczasem świadkowie złożyli swoje ubrania u stóp młodego mężczyzny imieniem Saul. Kiedy go kamienowali, Szczepan modlił się: «Panie Jezu, przyjmij ducha mego». Wtedy upadł na kolana i zawołał: «Panie, nie poczytaj im tego grzechu». Powiedziawszy to, zasnął”.(Dzieje 7:54-60).

Losy ciała, duszy i ducha po wniebowstąpieniu Chrystusa. Duch wszystkich ludzi powraca do Boga, a ciało obraca się w proch. Dusza tych w Chrystusie idzie do Raju W Niebie. Ale dusza udaje się do Udręki w Hadesie w oczekiwaniu na sąd. Najważniejszym pytaniem zatem musi być: „Co mam zrobić, aby zostać zbawionym na wieki?” Ten, kto znajdzie odpowiedź na to pytanie, stanie przed poważnym wyborem.

Rozdział 4.

Drugie Przyjście Chrystusa.

„Po tych słowach został wzięty w górę na ich oczach i obłok zakrył Go przed ich wzrokiem. Kiedy szedł, patrzyli uważnie w niebo, gdy nagle obok nich stanęło dwóch mężczyzn ubranych na biało. „Mężowie galilejscy” – powiedzieli – „dlaczego stoicie i patrzycie w niebo? Ten sam Jezus, który został wzięty od was do nieba, powróci w taki sam sposób, w jaki widzieliście Go idącego do nieba.”(Dzieje 1:9-11).

„Temu, który nas miłuje i który przez swoją krew uwolnił nas od naszych grzechów i uczynił nas królestwem i kapłanami, aby służyć swemu Bogu i Ojcu – Jemu chwala i moc na wieki wieków! Amen. Oto nadchodzi wśród obłoków i ujrzy go wszelkie oko, nawet ci, którzy go przebili; i wszystkie narody ziemi będą z jego powodu lamentować. Tak będzie!”(Objawienie 1:5-7).

„Pan nie zwleka z dotrzymaniem swojej obietnicy, jak niektórzy rozumieją powolność. On jest wobec was cierpliwy, nie chce, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy przyszli do pokuty”. (2 Piotra 3:9).

„Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie na siebie moje jarzmo i ucztujcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Bo moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemię lekkie”. (Mat. 11:28-30).

„W domu mego Ojca jest wiele pomieszczeń. Gdyby tak nie było, czy powiedziałbym wam, że idę przygotować wam miejsce? A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę ponownie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem”. (Jana 14:2-3).

„My, którzy żyjemy i którzy pozostaniemy aż do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. Albowiem sam Pan zstąpi z nieba na rozkaz, na głos archanioła i na dźwięk trąby Bożej. A zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Wtedy my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach na spotkanie Pana w powietrzu, i tak zawsze będziemy z Panem.” (1 Tesaloniczan 4:15-17).

„Morze wydało umarłych, którzy w nim byli, śmierć i Hades wydały umarłych, którzy w nich byli, i wszyscy zostali osądzeni według swoich uczynków”. (Objawienie 20:13).

Komentarz: „Śmierć” czyli grób wydał ciało fizyczne, które zostało obrócone w proch ulegający przemianie. „Umarli w Chrystusie”, ciała wszystkich sprawiedliwych, zostaną przemienione w ciała nieśmiertelne, aby przebywać z Bogiem, podczas gdy ciała wszystkich zbuntowanych i niegodziwych zostaną przemienione w ciała niezniszczalne, aby przebywać z Szatanem.

Komentarz: „Hades”, a nie piekło wydało dusze bezbożnych, gdyż nadszedł sąd.

Komentarz: Biblia stwierdza, że Chrystus powróci, ale nie podaje żadnej wskazówki, kiedy nastąpi Jego Drugie Przyjście.

„Powiadam wam, bracia: Ciało i krew nie mogą odziedziczyć królestwa Bożego ani to, co niszczone, nie może odziedziczyć tego, co niezniszczalne. Ujrzeć! Zdradzę ci tajemnicę. Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy przemienimy się w jednej chwili, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby. Bo zabrzmi trąba i umarli powstaną niezniszczalni, a my zostaniemy przemienieni. Bo to niszczone ciało musi przyoblec się w niezniszczalność, a to śmiertelne ciało musi przyoblec się w nieśmiertelność. Kiedy to, co niszczone, przyodzieje się w niezniszczalność, a śmiertelnik przyodzieje się w nieśmiertelność, wtedy spełni się napisane powiedzenie: „Zwycięstwo pochłonęło śmierć””. (1 Koryntian 15:50-54).

„Kiedy Pan Jezus objawi się z nieba wraz ze swoimi potężnymi aniołami w ogniu płonącym, dokonując pomsty na tych, którzy nie znają Boga, i na tych, którzy nie są posłuszni ewangelii naszego Pana Jezusa. Poniosą karę wieczną z dala od oblicza Pana i chwały Jego potęgi.”(2 Tesaloniczan 1:7-9).

„I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed tronem i otwarto księgi. Wtedy została otwarta inna księga, księga życia. I osądzono umarłych na podstawie tego, co napisano w księgach, według ich uczynków. I morze wydało umarłych, którzy w nim byli, Śmierć i Hades wydały umarłych, którzy w nich byli, i zostali osądzeni, każdy z nich, według tego, co uczynił. Następnie Śmierć i Hades zostały wrzucone do jeziora ognia. To jest śmierć druga, jezioro ognia. A jeśli się ktoś nie znalazł imienia zapisanego w księdze życia, został wrzucony do jeziora ognistego”.(Objawienie 20:12-15).

Komentarz: Skutki śmierci fizycznej są takie same dla niegodziwych i sprawiedliwych. Ich ciała fizyczne idzie do grobu i powraca do żywiołów ziemi, podczas gdy ich duch powraca do Boga, który je dał, ale nie dotyczy to ich duszy. Dusze sprawiedliwych idą z Chrystusem do Raju Niebieskiego. Dusze tych, których imiona nie są zapisane w „Księdze Życia”, udają się do Męki w Hadesie w oczekiwaniu na Powtórne Przyjście Chrystusa, a następnie Sąd.

Ciało fizyczne.

„Pamiętaj także o swoim Stwórcy... zanim pęknie srebrny sznur i stłucze się złota misa, rozbije się dzban przy studni i rozbije się koło przy cysternie; wtedy proch powróci do ziemi, tak jak nią był”.(Kaznodziei 12:1; 6-7).

„Nasze ciała pogrzebane są w złamaniu, ale zostaną wskrzeszone w chwale. Pochowani są w słabości, ale zostaną podniesieni w sile. Są pochowani jako naturalne ciała ludzkie, ale zostaną wskrzeszeni jako ciała duchowe. Bo tak jak istnieją ciała naturalne, są też ciała duchowe.”(1 Koryntian 15:43-44).

„Oświadczam wam, bracia, że ciało i krew nie mogą odziedziczyć królestwa Bożego ani to, co niszczone, nie może odziedziczyć tego, co niezniszczalne. Słuchaj, zdradzę ci tajemnicę: Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy zostaniemy przemienieni – w jednej chwili, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby. Bo zabrzmi trąba, umarli powstaną niezniszczalni, a my zostaniemy przemienieni. Bo to, co niszczone, musi przyodziać się w to, co niezniszczalne, a to, co śmiertelne, w nieśmiertelność. Kiedy to, co niszczone, przyoblecze się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, w nieśmiertelność, wówczas spełni się napisane powiedzenie: „Śmierć została pochłonięta w zwycięstwie”.(1 Koryntian 15:50-54).

„Nie zdziw się tym; gdyż nadchodzi czas, kiedy wszyscy, którzy są w grobie(umarli) usłyszą głos jego (Chrystusa) i wyjdą – ci, którzy dobrze czynili, na zmartwychwstanie życia, a ci, którzy źle czynili, na zmartwychwstanie sądu”. (Jana 5:28-29).

Dusza.

Dusze żyjących, które są w Chrystusie, wzrastają na podobieństwo i naturę Boga, swego Ojca – miłości, wierności, miłosierdzia, prawdy i pokoju. Dusze zmarłych w Chrystusie są w niebie z Chrystusem. Obaj czekają na powrót Chrystusa i Drugie Przyjście.

Dusze żyjących nie w Chrystusie rozwijają się na podobieństwo Diabła, ich ojca - kłamców, morderców, buntowników, nienawidzących Boga, miłujących samych siebie i niemoralnych. Dusze zmarłych, niegodziwych i zbuntowanych, pozostają w męce Hadesu w oczekiwaniu na Drugie Przyjście Chrystusa i Sąd.

„I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który może i duszę, i ciało zatracić w piekle”. (Mateusza 10:28).

Komentarz: „Pieńo” pochodzi od greckiego słowa geénnee oznaczającego siedzibę szatana, a nie hades greckiego słowa Aidos (hadou) – siedziba dusz zmarłych.

Komentarz: Dusza pozostaje z niezniszczalnym ciałem nawet w piekle.

„Mojżesz powiedział: «Pan Bóg wzbudzi wam spośród waszych braci proroka takiego jak ja. Będziesz go słuchał we wszystkim, co ci powie. I stanie się, że każda dusza, która nie słucha tego proroka, zostanie wytracona spośród ludu.”(Dzieje Apostolskie 3:22-23).

„Bracia moi, jeśli ktoś spośród was zbroczy od prawdy i ktoś go nawróci, niech wie, że kto nawróci grzesznika z jego wędrówki, uratuje jego duszę od śmierci i zakryje mnóstwo grzechów”.(Jakuba 5:19-20).

Komentarz: Ciało fizyczne i dusza człowieka nie są tym samym. Dusze sprawiedliwych zmarłych czy to w grobie, pochowane w morzu, czy poddane kremacji, trafiły do Raju (w Hadesie aż do wniebowstąpienia Chrystusa, a teraz w Niebie). Natomiast dusza bezbożnych udaje się do Męki w Hadesie w oczekiwaniu na Sąd.

Duch.

Biblia milczy na temat tego, co stanie się z duchem człowieka podczas Drugiego Przyjścia Chrystusa.

Autor Księgi Kaznodziei stwierdza, że ciało ulegnie rozkładowi i powróci do ziemi, z której wyszło, a „duch powróci do Boga, który go dał”. (Kaznodziei 12:6-7).

„Ciało bez ducha jest martwe”.(Jakuba 2:26).

„Jezus powiedział: «Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mojego. Kiedy to powiedział, wydał ostatnie tchnienie”.(Łukasz 23:46).

Podczas ukamienowania Szczepan wzywał Pana i mówił: „Panie Jezu, przyjmij ducha mojego! [...] Powiedziawszy to, zasnął (umarł).” (Dzieje 7:59; 60).

Komentarz: Badania pokoleń, kultur i ras, w tym izolowanych Indian amerykańskich, plemion afrykańskich i Aborygenów z Australii, ujawniają, że ludzkość czciła jakiś przedmiot lub istotę. Można jedynie spekulować, czy to duch człowieka, jego dusza, czy jedno i drugie pragnie czcić. Ta tęsknota lub uczucie nie wystarczą do przebaczenia. Ale ci, którzy są w Chrystusie, również mają Ducha Bożego, gdy Bóg umieścił ich w Królestwie Chrystusowym.

Duch Boży dany tym, którzy są w Chrystusie.

„I rzekł do nich Piotr: «Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego»”.(Dzieje Apostolskie 2:38).

„A my jesteśmy świadkami tego, podobnie jak Duch Święty, którego Bóg udzielił tym, którzy są Mu posłuszni”.(Dzieje Apostolskie 5:32).

„Czy nie wiecie, że jesteście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was?”(1 Koryntian 3:16).

„W nim i wy, gdy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecany Duchem Świętym”.(Efezjan 1:13).

„Ci, którzy są w ciele, nie mogą podobać się Bogu. Wy jednak nie jesteście w ciele, ale w Duchu, jeśli rzeczywiście Duch Boży mieszka w was. Kto nie ma Ducha Chrystusowego, nie należy do niego”.(Rzymian 8:8-9).

„Duch pomaga nam w naszej słabości; bo nie umiemy się modlić tak, jak należy. Ale sam Duch wstawia się za nami w westchnieniach zbyt głębokich, by wyrazić je słowami; a kto bada serca, wie dokładnie, co myśli Duch, gdyż jego prośby za ludem Bożym są zgodne z wolą Bożą”.(Rzymian 8:26-27).

„Postępujcie według zdrowych słów, które usłyszeliście ode mnie, w wierze i miłości, która jest w Chrystusie Jezusie. Przez Ducha Świętego, który w nas mieszka, strzeż powierzonego Ci dobrego depozytu.”(2 Tymoteusza 1:13-14).

Komentarz: Duch Boży jest udzielany przez Boga posłusznym, gdy zostają wskrzeszeni jako nowa duchowa istota po jego śmierci do grzechu i pogrzebie przez zanurzenie (chrzest) w śmierć Chrystusa. Duch Boży w człowieku komunikuje się z duchowymi uczuciami człowieka, których nie jest w stanie wyrazić w modlitwie.

Co wydarzy się podczas drugiego przyjścia Chrystusa?

Umarli w Chrystusie.

- Dusza przychodzi z Chrystusem w obłoku.
- Ciało zostaje przemienione, aby upodobnić się do chwalebnego ciała Chrystusa, do nieśmiertelności, aby spotkać Chrystusa w obłoku.

Ci, którzy żyją w Chrystusie-prawy.

- Dusza spotyka Chrystusa w obłoku.
- Ciało zostaje przemienione, aby być jak chwalebne ciało Chrystusa, nieśmiertelność, aby spotkać Chrystusa w obłoku.

Umarli nie w Chrystusie– zły i buntowniczy.

- Duch pozostaje u Boga
- Ciało zostaje przemienione w ciało niezniszczalne.
- Dusza i ciało czekają na sąd, aby zostać wysłane na wieczną śmierć wraz z diabłem i jego aniołami.

Ci, którzy nie żyją w Chrystusie– niegodziwi i zbuntowani czekają na sąd.

- Duch powraca do Boga.
- Ciało zostaje przemienione w ciało niezniszczalne.
- Dusza i ciało czekają na sąd, aby zostać wysłane na wieczną śmierć wraz z diabłem i jego aniołami.

Kolejna interpretacja

Istnieje kilka idei wynikających z różnych teologicznych percepcji, opartych na osobistym rozumowaniu i interpretacji lub ich braku. Wiele osób, jeśli nie większość, wierzy, że wszystkie dusze po śmierci idą do Hadesu i pozostają tam aż do Drugiego Przyjścia Chrystusa. Wierzą, że Chrystus nie wypuścił sprawiedliwych przetrzymywanych w niewoli w rajskiej części Hadesu ani nie zabrał ich ze sobą, kiedy wstąpił z powrotem do Ojca.

Podczas Drugiego Przyjścia Chrystusa nie będzie z Nim żadnych sprawiedliwych dusz. Ich ciała sprawiedliwych zostaną przemienione w ciała nieśmiertelne, a ich dusze w Raju Hadesu spotkają

Chrystusa w Obłoku. Następnie stają przed Bogiem, aby zostać wprowadzeni do Nieba, aby być z Bogiem, Chrytusem i wszystkimi Niebiańskimi Zastępami.

Niegodziwe i zbuntowane ciała zostaną przemienione w ciała niezniszczalne. Ich przemienione, niezniszczalne ciała z duszami w Udrękach Hadesu odpowiedzą przed Bogiem na Sądzie, aby przyjął rzeczy dokonane w ciele, zanim zostaną wysłani do piekła, aby być z diabłem i jego aniołami.

Rozdział 5.

Co stanie się w Dniu Sądu?

„...postanowione jest człowiekowi RAZ umrzeć, a potem nadejdzie sąd”. (Hebrajczyków 9:27).

Komentarz: „Raz umrzeć”, potem sąd, bez drugiej szansy i reinkarnacji.

„A po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich osobno na górę wysoką. I on (Jezus) przemienił się na ich oczach, a oblicze Jego zajaśniało jak słońce, a szaty jego stały się białe jak światło. I oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, którzy z nim rozmawiali”. (Mateusza 17:1-3).

Komentarz: Zatem Mojżesz i Eliasz nadal istnieli, ponieważ umarło tylko ciało. Mieli tę samą tożsamość, co w ciele fizycznym. Dlatego nie mogła nastąpić żadna reinkarnacja, ponieważ ich dusze wciąż żyły w świecie Hadejczyków, ponieważ zadość czyniąca ofiara wymagana za przebaczenie grzechów nie została złożona Bogu.

„Wszyscy bowiem staniemy przed sądem Bożym. Napisano bowiem: Na moje życie, wyrocznia Pana, zegnij się przede mną wszelkie kolano i wszelki język będzie wielbił Boga. Dlatego każdy z nas za siebie zda sprawę Bogu”. (Rzymian 14:10-12).

„Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusowym, aby każdy otrzymał to, co mu się należy za uczynki dokonane w ciele, dobre lub złe”. (2 Koryntian 5:10).

„Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale i wszyscy aniołowie z nim, zasiądzie na swoim tronie w niebiańskiej chwale. Zostaną przed nim zgromadzone wszystkie narody, a on oddzieli jednych ludzi od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po swojej prawej stronie, a kozy po lewej stronie. Wtedy król powie tym po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni przez mojego Ojca; weźcie w posiadanie królestwo przygotowane dla was od stworzenia świata”... „do tych po jego lewicy: «Idźcie precz ode mnie przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom»”. (Mt 25:31-34...42).

Prawy.

„Albowiem sam Pan zstąpi z nieba na rozkaz, na głos archanioła i na dźwięk trąby Bożej. A zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Wtedy my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach na spotkanie Pana w powietrzu, i tak zawsze będziemy z Panem.”(1 Tesaloniczan 4:15-17).

Zły.

„Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale i wszyscy aniołowie z nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. Zostaną przed nim zgromadzone wszystkie narody i On oddzieli jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. I umieści owce po swojej prawej stronie, a kozy po lewej stronie. ... „Wtedy powie tym po lewej stronie: «Idźcie ode mnie, przeklęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom».(Mateusza 25:31-33...41).

„Ale tchórzliwi, niewierzący, nikczemni, mordercy, rozpustnicy, uprawiający sztuki magiczne, bałwochwalcy i wszyscy kłamcy – ich miejsce będzie w ognistym jeziorze płonącej siarki. To jest śmierć druga.”(Objawienie 21:8).

Opinia autorów.

Prawe dusze i ich nieśmiertelne ciała zostaną ponownie zjednoczone, aby żyć wiecznie z Bogiem w Niebie. Nie dotyczy to zbuntowanych i niegodziwych, gdyż Słowo Boże oddzieli ich duszę od ducha. Duch Boży powróci do Niego. Ich dusza i niezniszczalne ciało zostaną wrzucone do wiecznych mąk, do piekła, wraz z szatanem i jego aniołami. „Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne. Ostrzejszy niż wszelki miecz obosieczny, przenika aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku; osądza myśli i postawy serca”. (Hebrajczyków 4:12-13).

Czy żyjesz dla życia wiecznego, czy dla wiecznej śmierci? Będzie albo w niebie z Bogiem, albo w piekle z diabłem i jego aniołami.

Rozdział 6.

Życie wieczne.

Ludzie wierzący, że istnieje życie wieczne i wieczna śmierć, próbują kierować się jakąś interpretacją Bożych zasad, przykazań i przykazań.

Bóg wymaga, aby osoba była „w Chrystusie”, aby była akceptowalna. „Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare rzeczy przeminęły; oto wszystko stało się nowe”. (2 Koryntian 5:17).

Komentarz: Styl życia tych ludzi będzie obejmował:

1. Kochać, czcić, wysławiać, wychwalać i oddawać cześć Bogu, tak jak On nakazał w swoim Słowie.
2. Pragnienie wszystkiego, co najlepsze dla wszystkich, nawet dla wrogów.
3. Zaspokajanie potrzeb wdów i sierot, a zwłaszcza chrześcijan.

Ponieważ „w Nim (Chrystusie) mamy odkupienie, odpuszczenie naszych grzechów” (Efezjan 1:7), zatem naszą główną troską powinno być poznanie, jak Chrystus pragnie, abyśmy żyli, a następnie żyli zgodnie z tym. Przykazania i nauki Chrystusa można znaleźć w Jego Słowie, Biblii.

„Pewnego razu uczony w Prawie wystawił Jezusa na próbę. „Nauczycielu” – zapytał – „co mam czynić, aby odziedziczyć życie wieczne?” „Co jest napisane w Prawie?” odpowiedział. – Jak to czytasz? On odpowiedział: «Kochaj Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem»; oraz: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”. „Odpowiedziałeś poprawnie” – odpowiedział Jezus. Zrób to, a będziesz żył. Ale chcąc się usprawiedliwić, zapytał Jezusa: «A kto jest moim bliźnim?»” (Łk 10,25-29).

Po opowiedzeniu przypowieści znanej jako „Przypowieść o dobrym Samarytaninie” Jezus zapytał, który z tych trzech – Lewita, kapłan czy Samarytanin – jest bliźnim rannego. „Uczony w Prawie odpowiedział: «Ten, który się nad nim zlitował». Jezus mu powiedział: «Idź i czyn podobnie»” (Łk 10,37).

Powiedziano nam także, abyśmy „Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane i życie miłości, tak jak Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas na miłą wonną ofiarę i ofiarę Bogu” (Efezjan 5:1- 2) i „Jeśli mnie kochacie, będziecie posłuszni temu, co przykazuję”. (Jana 14:15).

Jest wiele instrukcji, których muszą przestrzegać ci, którzy są w Chrystusie, aby stać się naśladowcami Boga, żyjąc w ten sposób w ŻYCIU POZAGŁOSOWYM z Bogiem.

„Nie kochajcie świata ani niczego na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. Bo wszystko na świecie – pragnienia grzesznego człowieka, pożądliwość jego oczu i chęć się tym, co ma i co czyni, nie pochodzi od Ojca, ale od świata. Świat i jego pożądliwości przemijają, lecz człowiek, który pełni wolę Bożą, żyje na wieki.”(1 Jana 2:15-17).

„Po tym poznajemy, że kochamy dzieci Boże: miłując Boga i wykonując Jego przykazania. Na tym polega miłość do Boga: posłuszeństwo Jego przykazaniom. A jego przykazania nie są uciążliwe”.(1 Jana 5:2-3).

„Oto wiadomość, którą od niego usłyszeliśmy i którą wam oznajmiamy: Bóg jest w nim światłością, nie ma w nim żadnej ciemności. Jeśli twierzymy, że mamy z Nim społeczność, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie żyjemy prawdą. Jeśli jednak chodzimy w światłości, jak on

jest w światłości, społeczność mamy między sobą, a krew Jezusa, Jego Syna, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu”.(1 Jana 1:5-7).

Komentarz: Bóg jest Światłością – wszystko, co dobre, co się dzieje na zewnątrz – miłość, prawda, miłosierdzie, dobroć, wierność.

Komentarz: Diabeł jest Ciemnością – wszystko złe, to, co dzieje się w tajemnicy – nienawiść, zazdrość, fałsz, zemsta, egoizm.

„Ogłaszamy wam to, co widzieliśmy i słyszeliśmy, abyście i wy mieli z nami społeczność. A nasza społeczność jest z Ojcem i Jego Synem, Jezusem Chrystusem”.(1 Jana 1:3).

„Jeśli twierdzimy, że jesteśmy bez grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy. Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, On jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas od wszelkiej nieprawości. Jeśli będziemy twierdzić, że nie zgrzeszyliśmy, uznamy go za kłamcę i na jego słowa nie ma miejsca w naszym życiu”.(1 Jana 1:8-10).

„Umilowani, nie każdemu duchowi wiercie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na świat. Po tym można rozpoznać Ducha Bożego: każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga, lecz każdy duch, który nie uznaje Jezusa, nie jest z Boga. To jest duch antychrysta, o którym słyszeliście, że nadchodzi i który już teraz jest na świecie”.(1 Jana 4:1-3).

Komentarz: „Antychrystami” są ci, którzy zaprzeczają, że Jezus z Nazaretu był Bogiem w ludzkim ciele z krwi i kości.

„Wtedy nie będziemy już niemowlętami miotanymi tam i z powrotem przez fale i unoszonymi tu i tam przez każdy wiatr nauki oraz przez przebiegłość i przebiegłość ludzi w ich oszukańczych intrygach. Zamiast tego, mówiąc prawdę w miłości, we wszystkim będziemy wzrastać w Tego, który jest Głową, czyli Chrystusa. Od Niego całe ciało, połączone i utrzymywane razem przez wszystkie więzadła podtrzymujące, rośnie i buduje się w miłości, podczas gdy każda część wykonuje swoją pracę. Dlatego wam to mówię i nalegam w Panu, abyście nie żyli już tak, jak poganie, w daremności swego myślenia. Są zaciemnieni w swoim rozumieniu i oddzieleni od życia Bożego z powodu niewiedzy, która jest w nich z powodu zatwardziałości ich serc. Straciwszy wszelką wrażliwość, oddali się zmysłowości, aby oddawać się wszelkiego rodzaju nieczystościom, mając ciągną żądzę więcej.(Efezjan 4:14-19).

„Jako zaś wybrany lud Boży, święty i umilowany, przyobleczcie się we współczucie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość. Znoście siebie nawzajem i przebaczajcie wszelkie urazy, jakie możecie mieć wobec siebie. Przebaczajcie, tak jak Pan przebaczył wam. Przede wszystkim przyoblekają się w miłość, która spaja wszystko w doskonałej harmonii. Niech pokój Chrystusowy panuje w sercach waszych, gdyż jako członkowie jednego ciała powołani zostaliście do pokoju. I

bądź wdzięczny. Niech słowo Chrystusa obficie zamieszka w was, gdy będziecie się wzajemnie uczyć i napominać. Cokolwiek czynicie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego”. (Kolosan 3:12-17).

Komentarz: „Słowo lub czyn” to słowa wypowiedziane lub dokonane. Mogą to być pokój i miłość lub walka i nienawiść.

„Dlatego starajcie się dokładać do waszej wiary dobroć; a do dobroci wiedza; a do wiedzy panowanie nad sobą; i do samokontroli, wytrwałości; a do wytrwałości – pobożności, a do pobożności – braterskiej życzliwości; a do braterskiej życzliwości, miłości. Jeśli bowiem będziesz posiadał te cechy w coraz większym stopniu, ochronią cię one od nieskuteczności i bezproduktywności w zdobywaniu wiedzy o naszym Panu, Jezusie Chrystusie”. (2 Piotra 1:5-8).

„W czasach ostatecznych będą szydery, którzy będą podążać za swoimi bezbożnymi pragnieniami”. To są ludzie, którzy was dzielą, którzy kierują się zwykłymi naturalnymi instynktami i nie mają Ducha. Ale wy, drodzy przyjaciele, budujcie się w swoich najbardziej świętą wiarę i módlcie się w Duchu Świętym, trwajcie w miłości Bożej, czekając na miłosierdzie Pana naszego Jezusa Chrystusa, aby was doprowadzić do życia wiecznego okazujecie miłosierdzie, pomieszane z nienawiścią nawet do szat skażonych skażonym ciałem”. (Judy 18-23).

Komentarz: Z powyższego jasno wynika, że ci, którzy są w Chrystusie, muszą wzrastać. Dlatego zasadnicze pytanie brzmi: „Jak mam wzrastać, aby moje życie odzwierciedlało Boga?” Mogę stać się bardziej podobny do Boga, stale odzwierciedlając wyraźniejsze podobieństwo Jego istoty i natury– miłości, dobroci, miłosierdzia, prawdy i sprawiedliwości w miarę dorastania.

Rozdział 7.

Wieczna śmierć.

Ci, którzy nie wierzą ani w ŻYCIE PÓŹNIEJ, ani W POŚMIERĆ lub wierzą, że każdy będzie żył wiecznie z Bogiem, żyją zgodnie z filozofią:

- Jedz, pij i ciesz się, bo jutro możesz umrzeć.
- Co moje, to moje. Co twoje, wezmę, jeśli tego chcę.
- Wygrywa ten, kto zdobędzie w życiu najwięcej rzeczy.
- Nie boję się nikogo, ani Boga, ani człowieka. JA JESTEM tym, który ma moc.

W rezultacie naśladują działania Adama i Ewy, Kaina, Ezawa i Judasza, poddając się swoim pragnieniom i robiąc to, co chcą, a nie to, czego pragnie Bóg. Bóg powiedział do nich w Księdze Rodzaju 2:16-17: „Z każdego drzewa ogrodu możecie jeść swobodnie; ale z drzewa poznania

dobra i zła nie wolno ci jeść, bo w dniu, w którym z niego spożyjesz, na pewno umrzesz”. Ale w Księdze Rodzaju 3:4-6, 13 czytamy: „Wtedy rzekł wąż do kobiety: «Na pewno nie umrzecie». Bóg bowiem wie, że w dniu, w którym zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie podobni do Boga, znający dobro i zło. A gdy kobieta zobaczyła, że drzewo to jest dobre do jedzenia i przyjemne dla oczu, a drzewo pożądane do zdobywania mądrości, zerwała jego owoc i zjadła. Dała też swojemu mężowi, który był z nią, a on jadł”. ... „I rzekł Pan Bóg do kobiety: «Cóż to uczyniłaś?»”.

Komentarz: Adam i Ewa uwierzyli w kłamstwo. Ezaw uległ ich pragnieniom, natomiast chciwy Judasz tak bardzo pragnął pieniędzy, że wybrał śmierć wieczną, zdradzając Jezusa i okradając jego „przyjaciół”.

Jakub ujął to w ten sposób w Liście Jakuba 1:12-15: „Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie; bo gdy zostanie uznany, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy Go miłują. Niech nikt, będąc kuszony, nie mówi: „Jestem kuszony przez Boga”; albowiem Bóg nie może być kuszony przez zło i sam nikogo nie kusi. Ale każdy ulega pokusie, gdy pociągają go i kuszą jego własne pragnienia. Następnie, gdy pożądanie pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, powoduje śmierć”.

Dlatego przez nieposłuszeństwo Adama i Ewy, poddanie się ich pragnieniom, na świat weszła śmierć – skutek grzechu. „Dlatego jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, i w ten sposób śmierć rozprzestrzeniła się na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli”. (Rzymian 5:12)

KomentarzBóg powiedział: „Nie wolno wam jeść z drzewa poznania dobra i zła, bo gdy z niego zjecie, na pewno umrzecie”. (Rdz 2,17). Zatem śmierć rozprzestrzeniła się na wszystkich ludzi przez nieposłuszeństwo Bogu i grzech, a nie grzech.

Ale jest nadzieja: „Bo tak jak przedstawiliście swoje członki jako niewolników nieczystości i bezprawia prowadzącego do jeszcze większego bezprawia, tak teraz oddawajcie swoje członki jako niewolników sprawiedliwości ku świętości. Gdy bowiem byliście niewolnikami grzechu, byliście wolni w sprawiedliwości. Jaki owoc mieliście wtedy w rzeczach, których teraz się wstydzicie? Końcem bowiem tych rzeczy jest śmierć. Ale teraz uwolnieni od grzechu i stając się niewolnikami Boga, macie owoc do świętości, a na koniec życie wieczne. Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć.” (Rzymian 6:19-23).

Poniżej znajduje się kilka odniesień do rzeczy, które Bóg uważa za grzech, bezprawie, bunt i nieposłuszeństwo. Ci, którzy tak praktykują, żyją dla PO ŚMIERCI.

Rodzaju 6:5-6– „I widział BÓG, że wielka jest niegodziwość człowieka na ziemi i że wszelkie wyobrażenia myśli jego serca są ustawicznie złe. I żałował Pan, że stworzył człowieka na ziemi, i zasmuciło go to w sercu.”

Rodzaju 13:13– „Ale mieszkańcy Sodomy byli niegodziwi i bardzo grzeszni przed Panem”.

Rodzaju 19:4-5– „Wołali do Lota: «Gdzie są ci mężczyźni, którzy przyszli do ciebie dziś wieczorem? Przyprowadź ich do nas, abymy mogli z nimi obcować».

Komentarz: Pragnienie nienaturalnego seksu – seksu z tą samą płcią.

Efezjan 5:5– „Bo tego możecie być pewni: Żaden człowiek rozpustny, nieczysty i chciwy – taki człowiek jest bałwochwalcą – nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga”.

Hebrajczyków 10:26-31– „Jeśli bowiem po otrzymaniu poznania prawdy dobrowolnie grzeszymy, nie pozostaje nam już ofiara za grzechy, lecz jedynie straszliwe oczekiwanie sądu i ognisty gniew, który pożre przeciwników. Kto odrzucił Prawo Mojżesza, umiera bez miłosierdzia na podstawie zeznania dwóch lub trzech świadków. Jak myślicie, o ileż większą karę za godnego uzna ten, kto podeptał Syna Bożego, krew przymierza, przez którą został uświęcony, uznał za rzecz zwyczajną i znieważył Ducha łaski? Znamy bowiem Tego, który powiedział: Do mnie należy pomsta, ja odpłacę – mówi Pan. I jeszcze raz: „Pan będzie sądził swój lud”. Straszna to rzecz wpaść w ręce Boga żywego”.

Jakuba 1:19-21– „A zatem, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie prędko do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu; albowiem gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej. Dlatego odłóżcie na bok wszelki brud i nadmiar niegodziwości i przyjmijcie z łagodnością wszczepione słowo, które jest w stanie ocalić wasze dusze”.

2 Piotra 2:4-11– „Bo gdyby Bóg nie oszczędził aniołów, którzy zgrzeszyli, ale strącił ich do piekła i wydał w okowach ciemności, aby byli zachowani na sąd; i nie oszczędził starożytnego świata, ale ocalił Noego, jednego z ośmiu ludzi, głosiciela sprawiedliwości, sprowadzającego potop na świat bezbożnych; i zamieniwszy w popiół miasta Sodomę i Gomorę, skazał je na zagładę, dając przykład tym, którzy później będą żyć bezbożnie; i wybawił sprawiedliwego Lota, uciskanego przez niegodziwe postępowanie (gdyż ów sprawiedliwy, mieszkający wśród nich, z dnia na dzień dręczył swą sprawiedliwą duszę, widząc i słysząc ich bezprawne czyny) – wówczas Pan wie, jak wybawić pobożni z pokus i zachować niesprawiedliwych pod karą na dzień sądu, a zwłaszcza tych, którzy chodzą według ciała w pożądliwości nieczystości i gardzą władzą. Są arogancy, samowolni. Nie boją się mówić źle o dostojnikach, natomiast aniołowie, mający większą moc i moc, nie wnoszą przeciwko nim oszczerczego oskarżenia przed Panem”.

2 Piotra 2:12-17– „Lecz oni, niczym naturalne zwierzęta schwyte i zatracone, mówią źle o tym, czego nie rozumieją, i całkowicie zginą w swoim własnym zepsuciu i otrzymają zapłatę za nieprawość, jak ci, którzy uważają za przyjemność hulać w ciągu dnia. Są to plamy i skazy, hulający we własnych oszustwach, ucztując z wami, mający oczy pełne cudzołóstwa i nie mogący powstrzymać się od grzechu, wabiący niestabilne dusze. Mają serce wyćwiczone w pożądliwych praktykach i są dziećmi przeklętymi. Porzucili właściwą drogę i zbłądzili, podążając drogą

Balaama, syna Beora, który umiłował zapłatę za nieprawość; ale został skarcony za swoją winę: niemy osioł przemawiający głosem ludzkim powstrzymał szaleństwo proroka. To są studnie bez wody, chmury niesione przez burzę, dla których zarezerwowana jest ciemność ciemności na wieki.”

Komentarz: Ludzie gromadzący się z chrześcijanami, którzy podali się za chrześcijan, hulali w ciągu dnia, mieli oczy pełne cudzołóstwa i byli pożądlivi. Porzucili właściwą drogę i zbłądzili.

2 Tesaloniczan 1:3-10– „Musimy zawsze dziękować Bogu za was, bracia, jak przystoi, ponieważ wasza wiara ogromnie wzrasta i miłość każdego z was wszystkich ku sobie nawzajem, tak że sami chlubimy się wami wśród kościołów Bogu za waszą cierpliwość i wiarę we wszystkich prześladowaniach i uciskach, które znosicie, co jest jawnym dowodem sprawiedliwego sądu Bożego, abyście zostali uznani za godnych królestwa Bożego, dla którego i wy cierpicie; gdyż jest rzeczą słuszną u Boga odpłacić uciskiem tym, którzy was uciskają, a wam, utrapionym, dać odpocznienie z nami, gdy Pan Jezus objawi się z nieba wraz ze swoimi potężnymi aniołami, w ogniu płonącym, mszcząc się na tych, którzy nie znają Boga, i na tych, którzy nie są posłuszni ewangelii Pana naszego Jezusa Chrystusa. Ci zostaną ukarani wieczną zagładą, od oblicza Pana i od chwały Jego mocy, gdy przyjdzie w tym Dniu, aby być uwielbionym w swoich świętych i podziwianym przez wszystkich wierzących, ponieważ nasze świadectwo wśród was wierzono.”

Objawienie 20:10– „Diabeł, który ich zwodził, został wrzucony do jeziora ognia i siarki, gdzie przebywa bestia i fałszywy prorok. I będą dręczeni dniem i nocą na wieki wieków”.

Objawienie 21:8– „Lecz tchórzliwi, niewierzący, obrzydliwi, mordercy, rozpustnicy, czarownicy, bałwochwalcy i wszyscy kłamcy będą mieli swój udział w jeziorze płonącym ogniem i siarką, co jest śmiercią drugą”.

1 Jana 1:10– „Jeśli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy, czynimy Go kłamcą i nie ma w nas Jego słowa”.

Komentarz: Teraz może toczyć się wiele dyskusji na temat natury POŚMIERCI. Czy jest to dosłowne czy przenośne, niekończące się męki lub zagłada i tak dalej? Bez względu na naturę POŚMIERCI, będzie ona tak straszna i tak ostateczna, że nikt przy zdrowych zmysłach nie będzie chciał zostać tam wysłany. Wiecznymi mieszkańcami po śmierci będą:

- Anioły, które się zbuntowały
- Diabeł (Szatan)
- Bestia
- Fałszywy prorok
- Tchórzliwy (straszny)
- Niewierzący
- Wstrętny
- Mordercy
- Kłamcy

- Czarownicy
- Niemoralni seksualnie (rozpustnicy)
- Bałwochwalcy

Dobra wiadomość jest taka, że nie trzeba opuszczać krainy umierających, aby wejść do krainy umarłych.

„Patrz, kładę dziś przed tobą życie i dobro, śmierć i zło, nakazując ci dzisiaj miłować Pana, Boga swego, chodzić Jego drogami i przestrzegać Jego przykazań, Jego ustaw i Jego sądów, aby możecie żyć i rozmnażać się; a Pan, Bóg twój, będzie ci błogosławił w ziemi, do której pójdziesz, aby ją posiłść.

„Ale jeśli wasze serce odwróci się i nie usłyszycie, i zostaniecie odciągnięci, i będziecie czcić innych bogów i służyć im, to ogłaszam wam dzisiaj, że na pewno zginiecie; nie przedłużycie dni swoich w ziemi, którą przeprowicie się przez Jordan, aby wejść i posiłść. Wzywam dzisiaj niebo i ziemię na świadków przeciwko wam, kładąc przed wami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo; wybierajcie więc życie, abyście żyli i wy, i wasze potomstwo; abyś miłował Pana, Boga swego, słuchał Jego głosu i przylgnął do Niego, bo On jest twoim życiem i długością twoich dni; i abyście zamieszkali w ziemi, którą Pan poprzysiął dać waszym przodkom, Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi”.(Powtórzonego Prawa 30:15-20).

Komentarz: Ziemią Pańską dla Izraela była „Ziemia Obiecana” – Kanaan. Dziś „ziemia Pańska” to „Królestwo Boże”, Kościół Chrystusowy, kraina przebaczenia. Omówiono to w książce wydawnictwa BibleWay A Kingdom Not Made With Hands.

Bożym pragnieniem jest, aby ci, stworzeni na Jego obraz (Jego naturę), pojednali się z Nim i nawiązali z Nim bliską relację, która następuje natychmiast po ich pogrzebaniu we krwi Chrystusa, czyli śmierci. „Pan nie zwleka z dotrzymaniem obietnicy, jak niektórzy rozumieją zwlekanie, lecz okazuje cierpliwość wobec was. Nie chce, żeby ktokolwiek zginął, ale pragnie, aby wszyscy pokutowali”. (2 Piotra 3:9). „Widzicie, we właściwym czasie, gdy byliśmy jeszcze bezsilni, Chrystus umarł za bezbożnych. Ale Bóg okazuje nam swoją miłość w ten sposób: Gdy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł. Skoro już zostaliśmy usprawiedliwieni przez jego krew, o ileż bardziej będziemy przez niego wybawieni od gniewu Bożego!” (Rzymian 5:6-10).

Komentarz: „Pokuta” to „Nie zwykłe uczucie; nie ma w nim niepewności nastrojów i uczuć. Nie jest to prosta zmiana pogody duszy. Jest to wyraźna zmiana skupienia inteligencji; niesie ze sobą ruch woli; krótko mówiąc, jest to rewolucja u podstaw istoty człowieka”. Z „Komentarza ambony”, t. 18, s. 18 66 cytowany w „REFLEKSJE” nr 515 Al Maxey, 3 stycznia 2012 r.).

Zatem najważniejszym pytaniem musi być: „Co muszę zrobić, aby otrzymać przebaczenie moich grzechów, aby zostać zbawionym i otrzymać życie wieczne z Bogiem? Ten, kto znajdzie

odpowiedź na to pytanie, stanie przed poważnym wyborem – decyzją do podjęcia na zawsze. Podobnie jak starożytni Izraelici, musisz wybrać „Życie” lub „Śmierć”.

Podjmij działanie – „właściwy czas” jest teraz.